

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010255
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4619010255.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovaného O. C., narodeného XX.XX.XXXX v K. D., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.02.2020, takto

rozhodol:

obžalovaný
O. C. , narodený XX.XX.XXXX v K. D.,
trvale bytom B. Q. XXX/XXX, Y. - V.,
rozvedený, ušlý

uznáva sa vinným, že :

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho maloletého syna O. T. C., narodeného dňa XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 11P/24/2017 zo dňa 27.06.2018 právoplatným dňa 11.08.2018, bol s účinnosťou od 01.12.2016 zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. O., Y. č. XXX/XXX, pričom do vydania rozhodnutia súdu bol povinný prispievať na jeho výživu mesačne sumou 30% životného minima vopred k rukám matky dieťaťa R. E., svojej vyživovacej povinnosti sa vyhýbal od 01.12.2016 až doposiaľ tým, že sa odsťahoval z miesta trvalého bydliska aj z miesta posledného bydliska na území Slovenskej republiky vo E. O., na území Slovenskej republiky nepracoval a o prácu nejavil záujem, o čom svedčí okolnosť, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny B. nepožiadal o sprostredkovanie zamestnania a nepoberal na území Slovenskej republiky žiadne sociálne dávky, nevykonával podnikateľskú činnosť, hoci má platné živnostenské oprávnenie, odišiel do V. na neznáme miesto, kde sporadicky krátkodobo pracoval prostredníctvom pracovnej agentúry C. G. Q. a.s. G. X (predtým R.) v období od marca do júna roku 2017 a v spoločnosti D. v mesiaci júl 2018, pričom pracovné pomery s ním boli skončené v skúšobnej dobe, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľom nenahlásil a napriek poberaniu mzdy na výživné svojho maloletého syna neprispel žiadnou čiastkou, čím na výživnom dlhuje matke maloletého R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. O., Y. č. XXX/XXX za obdobie od decembra 2016 doposiaľ sumu 3 800 eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3, písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, § 50 odsek 1 Trestného zákona súd mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topolčany na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Topolčany pod sp. zn. Pv 682/17/4406-52 prejednal trestnú vec vedenú proti obžalovanému O. C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topolčany na hlavnom pojednávaní modifikovala podanú obžalobu v sume dlžného výživného za ďalšie obdobie - po podaní obžaloby.

Konanie proti obžalovanému bolo vykonané ako proti ušlému v zmysle § 358 odsek 1 Trestného poriadku. Podľa uvedeného ustanovenia možno vykonať konanie proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len „ušlý“).

V prejednávanom prípade sa pobyt obžalovaného nepodarilo zistiť, ani po vykonaných úkonoch na jeho zistenie, a to ani prostredníctvom dožiadania príslušných orgánov v V. republike, keďže podľa zistených informácií sa obžalovaný aj naďalej zdržiava na území V. republiky, avšak na bližšie nezistenom mieste, resp. miesto svojho pobytu mení, nie je oficiálne prihlásený na žiadnej adrese a podľa oznámenia V. správy sociálneho zabezpečenia nie je oficiálne vedený u žiadneho zamestnávateľa. Uvedený konaním obžalovaného je naplnený predpoklad, že sa vyhýba trestnému konaniu. Na základe uvedených skutočností tunajší súd, po vykonaní úkonov smerujúcich k vypátraniu aktuálneho miesta pobytu obžalovaného vydal dňa 03.09.2019 opatrenie sp. zn. 2T/53/2019, na základe ktorého sa proti obžalovanému koná ako proti ušlému, pričom opatrením tunajšieho súdu sp. zn. 1Tp/21/2019 zo dňa 16.05.2019 bola obžalovanému ustanovená obhajkyňa podľa § 40 ods. 1 v spojení s 37 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Na hlavnom pojednávaní, bolo vykonané dokazovanie výsluchom poškodenej R. E. ako aj oboznámením listinných dôkazov, vrátane rozsudku Okresného súdu Topolčany sp. zn. 11P/24/2017 zo dňa 27.06.2018, rodným listom maloletého O..T..C., nar. XX.XX.XXXX, potvrdeniami o návšteve školy, ako aj ďalších listín, vrátane správ o osobe obžalovaného a odpisu z registra trestov. Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poškodená uviedla, že s obžalovaným žili do roku 2016 v spoločnej domácnosti, spolu s dvomi maloletými dcérami obžalovaného. Do uvedeného obdobia (do jeho odchodu) obžalovaný na výživu maloletého prispieval. Počas uvedeného leta obžalovaný odišiel, neoznámil jej kam ide, tvrdil jej, že sa nachádza na ulici, je bezdomovec. Do XX/XXXX obžalovaný prispel na syna tým, že mu kúpil tašku a topánky, finančne ale od svojho odchodu na neho neprispel žiadnou sumou. Má stanovené platiť výživné vo výške 100 eur mesačne, o čom rozhodol súd, ktorý zároveň zveril malol. do jej osobnej starostlivosti. Obžalovaný sa o maloletého od jeho odchodu nezaujímal, neprispel na neho ani inou formou. Doposiaľ nepožiadala úrad práce o náhradné výživné, ani jej žiadne dávky vyplatené neboli. Maloletý je zdravý, má s ním bežné výdavky, aktuálne navštevuje 4. ročník ZŠ vo E. O., núdzou netrpel, dokázala sa o neho postarať, i keď finančne je to náročné.

Z oboznámeného rodného listu maloletého O...C..., nar. XX.XX.XXXX vyplýva, že jeho otcom je obžalovaný.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 11P/24/2017-90 zo dňa 27.06.2018, právoplatným 11.0.2018, bol maloletý O.. T.. C.., nar. XX.XX.XXXX zverený do osobnej starostlivosti matky - poškodenej R. E. obžalovanému bola uložená povinnosť platiť na maloletého výživné v sume 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2016, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky - poškodenej.

Z potvrdení o návšteve školy ako aj vyjadrenia poškodenej vyplýva, že malol. aktuálne navštevuje 4. ročník ZŠ.

Zo správ ÚPSVaR X. vyplýva, že obžalovaný bol naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 22.03.2000 do 30.06.2002 a aktuálne nie je poberateľom žiadnej dávky poskytovanej uvedeným úradom. Naposledy bol obžalovaný v období od 01.08.2008 do 31.10.2012 poberateľom prídavku na deti a v období od 01.09.2009 do 31.08.2011 poberateľom náhradného výživného.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka B., obžalovaný v období od 12/2016 nepoberal ani nepoberá dávky v nezamestnanosti, ako zamestnanec bol naposledy vedený v období od 12.05.2009 do 22.03.2011; následne od 01.07.2016 do 30.06.2015 bol vedený ako samostatne zárobkovo činná osoba.

Zo správy Daňového úradu, pobočka B. súd zistil, že obžalovaný nepodal daňové priznanie k dani z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobie rokov 2016-2018.

Z výpisu zo živnostenského registra SR vyplýva, a že obžalovaný má od 23.03.2011 živnostenské oprávnenie v predmetoch činnosti opracovanie drevnej hmoty a výroba komponentov z dreva, poskytovanie služieb v lesníctve a poľovníctve, maloobchod a veľkoobchod.

Podľa potvrdenia Mestského úradu G.. Živnostenský úrad, obžalovaný nie je v V. republike vedený v živnostenskom registri a podľa oznámenia Úradu práce V. republiky nie je vedený ako uchádzač no zamestnanie v V. republike.

Podľa oznámenia spoločnosti D. V., s.r.o., so sídlom Q. XXXX, T., V. republika, ako aj predloženej pracovnej zmluvy, obžalovaný bol v uvedenej spoločnosti zamestnaný v pracovnom pomere v období od 02.07.2018 do 31.07.2018, pracovný pomer s ním bol zrušený v skúšobnej dobe. Pri nástupe do zamestnania obžalovaný neoznámil žiadne vyživovacie povinnosti. Za mesiac 07/2018 mu bola vyplatená čistá mzda 11 710 Kč, z ktorej neboli vykonané žiadne zrážky.

Podľa oznámenia spoločnosti C. G. Q. a.s., so sídlom M. XXXX/XX, G. X, bol obžalovaný v uvedenej spoločnosti zamestnaný od 01.03.2017 do 15.06.2017, pracovný pomer bol ukončený dohodou. Čistá mzda obžalovaného za obdobie 03/2017 bola 21 321 Kč, za 04/2017 v sume 16 624 Kč, za 05/2017 v sume 7 253 Kč a za 06/2017 v sume 485 Kč.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný je povinný platiť na maloletého O..T.. C.. výživné v sume 100 eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2016, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Za žalované obdobie do vyhlásenia rozsudku t.j. od 12/2016 do 01/2020 mal teda na výživnom zaplatiť k rukám poškodenej sumu 3 800 eur (38 mesiacov x 100 eur) z ktorej doposiaľ nezaplatil nič.

Z vykonaného dokazovania mal súd teda za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku, keď bolo potrebné skutkovú vetu modifikovať v časti dlžného výživného, a to vzhľadom na uplynutie ďalšieho časového obdobia od podania obžaloby po vyhlásenie rozsudku. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať maloletého O..T.... a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, čím je naplnená skutková podstata prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona. Vykonaným dokazovaním vrátane výpovede poškodenej a oboznámených listinných dôkazov je preukázané, že obžalovaný za predmetné obdobie na výživu maloletého nezaplatil žiadnu sumu, nezaevidoval na v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce, v rozhodnom období bol zároveň zamestnaný u dvoch zamestnávateľov v ČR, ako je uvedené v predchádzajúcich častiach tohto odôvodnenia, ktorým však nenahlásil žiadnu vyživovaciu povinnosť a z dosiahnutej mzdy mu neboli

vykonávané žiadne zrážky. Zároveň je preukázané, že obžalovaný má aj živnostenské oprávnenie, nakoľko je naďalej zapísaný v živnostenskom registri SR. Obžalovaný sa zdržuje na neznámom mieste, poškodenej neoznámil svoju adresu a na maloletého neprispel za žalované obdobie ani inou formou.

Na základe uvedeného je potrebné konštatovať, že obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nemá žiadny záznam o odsúdení.

V evidencii priestupkov nemá obžalovaný evidované žiadne priestupky.

Zo správy z miesta trvalého bydliska nevyplývajú o obžalovanom žiadne negatívne poznatky, s tým, že sa tam dlhodobo nezdržiava.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/, Trestného zákona t.j. že doposiaľ viedol riadny život a nezistil žiadne príťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Pri zistenej prevahe poľahčujúcich okolností súd preto postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona, ukladal trest v rámci upravenej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona t.j. 12 mesiacov až 44 mesiacov. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, nedopustil sa doposiaľ žiadneho trestného činu ani priestupku, uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Súd zároveň podľa § 51 odsek 4 písm. e) Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatel'a, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.